

Vonnisnummer / Griffienummer
2023 / 872
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak **20 juli 2023**
Naam van de beklaagde(n) **S.**
Systeemnummer parket **18CO13513** Rolnummer **22T001201** Notitienummer parket **TG55.99.173/2018**

rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Tongeren Sectie correctioneel

Kamer 12K

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het openbaar ministerie

tegen:

BEKLAAGDE(N) :

1204

1. **Besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid S.,** met maatschappelijke zetel gevestigd te (...), Ingeschreven onder het ondernemingsnummer (...), BTW-nummer: (...)
   beklaagde, die verstek laat gaan.

1208

2. **Naamloze vennootschap L.F.,** met maatschappelijke zetel gevestigd te (...), Ingeschreven onder het ondernemingsnummer (...), BTW-nummer: (...)
   beklaagde, die verstek laat gaan.

1209

3. **G.S.,** geboren te (...) (Nederland) op (...), ingeschreven te (...), van Nederlandse nationaliteit, RRN: (...)
   beklaagde, bijgestaan door meester H.P., advocaat te (...).

1210

4. **S.G.,** geboren te (...) op (...), ingeschreven te (...) (Griekenland), (...), van Belgische nationaliteit, RRN: (...)
   beklaagde, die verstek laat gaan.

TENLASTELEGGING(EN)

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A
het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem met als doel het verrichten van werk of het verlenen van diensten, in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, waarbij zijn toestemming van geen belang was,
(art. 389 § 1 lid 1, 433 quinquies §§ 1. 3°, 2 en 4, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt,

(art. 389 § 1 lid 1, 433 septies lid 1. 6° en 2, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

1 te Dilsen-Stokkem tussen 1 januari 2018 en 26 mei 2018, op een niet nader te bepalen datum, het laatste feit gepleegd hebbende op 25 mei 2018
door Besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid **S.**, Naamloze vennootschap **L.F.**, **G.S.** en **S.G.**,
ten nadele van **G.B.**, **H.G.**, **K.Ed.**, **K.S.**, **K.A.**, **K.Eg.**, **M.E.**, **V.Y.**,

2 te Dilsen-Stokkem tussen 1 april 2018 en 23 mei 2018, op een niet nader te bepalen datum, het laatste feit gepleegd hebbende op 22 mei 2018
door Besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid **S.**, Naamloze vennootschap **L.F.** en **G.S.**,
ten nadele van B.A., B.P., C.A., C.S., C.C., G.A., L.O., L.R., M.A., M.I., P.M., P.C., R.Co., R.R., R.Ca., S.O., S.E., S.Ga., S.Ge., Z.M.

B
Het misdrijf mensensmokkel te hebben gepleegd, zijnde het ertoe bijdragen, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij binnenkomst, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel,
(art. 389 § 1 lid 1, 433 quinquies §§ 1. 5°, 2 en 4, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt,
(art. 389 § 1 lid 1, 433 septies lid 1. 6° en 2, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

te Dilsen-Stokkem tussen 1 januari 2018 en 26 mei 2018, meermaals, op niet nader te bepalen data en laatst op 25 mei 2018
door Besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid **S.**, Naamloze vennootschap **L.F.**, **G.S.** en **S.G.**,
ten nadele van **H.G.**, **K.Ed.**, **K.A.**, **K.Eg.**, **M.E.**, **V.Y.**,

C
Rechtstreeks of via een tussenpersoon misbruik te hebben gemaakt van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid door, met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren, een roerend goed, een deel ervan, een onroerend goed, een kamer of een andere in artikel 479 van het Strafwetboek bedoelde ruimte, te hebben verkocht, te hebben verhuurd of ter beschikking gesteld in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid,
(art. 433 decies Sw)

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt, (art. 433 undecies lid 1. 1° en 2, en 433 terdecies lid 1 Sw)

te Dilsen-Stokkem van 1 januari 2018 tot 26 mei 2018
door Besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid **S.** en Naamloze vennootschap **L.F.**,
namelijk verhuurde kamers van het pand te (...), kadastrale gegevens, (...) zijn onbewoonbaar en leveren ernstige gezondheids- en veiligheidsrisico's op.

PROCEDURE

De rechtbank neemt kennis van de beschikking van de raadkamer van deze rechtbank van 20 december 2022 waarin verzachtende omstandigheden werden aangenomen.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

De beklaagden Besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid S., Naamloze vennootschap L.F., S.G. zijn niet verschenen hoewel ze rechtsgeldig werden gedagvaard.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

1.1. Heromschrijving tenlastelegging B

De beklaagden worden onder de tenlastelegging B vervolgd voor feiten van mensensmokkel. In de omschrijving die in de dagvaarding werd opgenomen wordt verwezen naar de artikelen 389§1, lid 1, 433quinquies §§ 1. 5°, 2 en 4, en 433novies §§ 1 en 5 van het Strafwetboek.

Het misdrijf van mensensmokkel wordt echter strafbaar gesteld door artikel 77bis van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, waarin wordt bepaald

Levert het misdrijf mensensmokkel op het ertoe bijdragen, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel.

Derhalve dient de tenlastelegging B te worden heromschreven in die zin dat na de omschrijving van tenlastelegging dient te worden verwezen naar artikel 77bis van de Wet van 15 december 1980, alsook naar artikel 77quater, lid 1, 6° van diezelfde wet waarin de verzwarende omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt, wordt voorzien.

Door deze heromschrijving worden de aan beklaagde ten laste gelegde feiten niet gewijzigd.

1.2. Betreffende de door derde beklaagde G.S. aangevoerde onontvankelijkheid van de strafvordering

In de namens derde beklaagde neergelegde syntheseconclusie werd gesteld dat haar recht op een eerlijk proces werd geschonden gelet op het verzuim om het verhoor van V.H. van 20 september 2018 aan huidig strafdossier te voegen.

Na de neerlegging van deze conclusies en voorafgaand aan de zitting van 23 juni 2023 werd op verzoek van het openbaar ministerie het voormelde verhoor van V.H. van 20 september 2018 aan de FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg aan het strafdossier gevoegd.

Op de zitting van 23 juni 2023 bevestigde de raadsman van derde beklaagde G.S. dat het namens derde beklaagde aangevoerde middel betreffende de onontvankelijkheid van de strafvordering niet langer wordt gehandhaafd.

1.3. Beoordeling van de schuld:

1.

Eerste beklaagde BVBA S., tweede beklaagde NV L.F., derde beklaagde G.S. en vierde beklaagde S.G. worden vervolgd voor de misdrijven van mensenhandel **(tenlasteleggingen A1 en A2)**, mensensmokkel **(tenlastelegging B)**, en misbruik te hebben gemaakt van de kwetsbare toestand van personen door met het oog om een abnormaal profijt te realiseren kamers te hebben verhuurd die in strijd zijn met de menselijke waardigheid **(tenlastelegging C)**, telkens met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt.

Derde beklaagde G.S. betwistte in de namens haar neergelegde conclusie en op de zitting van 23 juni 2023 al de aan haar ten laste gelegde feiten.

De rechtbank is van oordeel dat de aan derde beklaagde G.S. ten laste gelegde feiten van de tenlasteleggingen A, B en C niet bewezen zijn op basis van de gegevens van het vooronderzoek en het onderzoek op de zitting.

Het blijkt op basis van de gegevens van het strafonderzoek niet boven elke redelijke twijfel dat derde beklaagde G.S. heeft meegewerkt aan de misdrijven in de zin van de artikelen 66 en 67 van het Strafwetboek, noch dat zij het opzet had om hieraan mee te werken.

Het blijkt enkel dat derde beklaagde als voormalige partner van V.H., alsook moeder van hun gemeenschappelijke dochter, op de aspergeplantage aanwezig was om hem te ondersteunen in zijn huishoudelijke activiteiten en diens verzorging ingevolge medische problematieken.

Het is op basis van het strafdossier niet aangetoond dat derde beklaagde G.S. enige functie vervulde in de uitbating van de aspergeplantage, noch bekleedde zij bestuursfuncties in de vennootschappen BVBA S. en NV L.F., zijnde huidig eerste en tweede beklaagde.

Derde beklaagde ontving geen enkele vergoeding van V.H. voor de door haar geleverde diensten.

Zij was op geen enkele wijze betrokken in de activiteiten die door wijlen V.H. werden uitgevoerd en die het onderwerp uitmaken van de aan haar ten laste gelegde feiten van de tenlasteleggingen A, B en C, althans blijkt dit niet uit de gegevens van het strafonderzoek.

Dit werd eveneens uitdrukkelijk verklaard door V.H. in zijn verklaring van 20 september 2018 aan de FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg waarin hij stelde dat derde beklaagde G.S. enkel een vriendin betrof die niet op de boerderij had geholpen.

Ook in de aan huidig strafdossier ter info gevoegde dossiers betreffende onderzoeken naar sociaalrechtelijke inbreuken werd derde beklaagde G.S. niet vernoemd. Meer nog stelt de rechtbank vast dat V.H. een lijst opgaf van vrienden en familieleden die meehielpen op de boerderij zonder dat hierin melding werd gemaakt van derde beklaagde G.S..

Nochtans deed zij in deze periode naar eigen zeggen reeds het huishouden en de verzorging van V.H..

Het spreekt voor zich dat zij op de hoogte was van de aanwezigheid van de aspergeplantage en dat hierin buitenlandse arbeiders werkzaam waren, doch het is niet aangetoond dat zij wist in welke omstandigheden deze personen naar België werden overgebracht, noch welke hun arbeidsvoorwaarden, werk- en verblijfsomstandigheden betroffen.

Het enkele gegeven dat zij sporadische contacten had met de arbeiders, zijzelf een melding aan de politie heeft gedaan omtrent een bedreiging die werd geuit door een personeelslid, zij enkele malen in opdracht van V.H. betalingen zou hebben uitgevoerd, en werknemers zou hebben opgehaald op de luchthaven (wat overigens door haar wordt betwist), is niet van aard om afbreuk te doen aan hetgeen hierboven werd omschreven.

Een schuldigverklaring als mededader in de zin van artikel 66, derde lid van het Strafwetboek vereist de vaststelling dat de mededader zijn medewerking verleent aan de misdaad of het wanbedrijf op een in die bepaling bedoelde wijze, hij weet dat hij zijn medewerking aan die misdaad of dat wanbedrijf verleent en hij het opzet heeft aan die misdaad of dat wanbedrijf zijn

medewerking te verlenen.

Deze door derde beklaagde G.S. wetens en willens verleende medewerking is niet boven elke redelijke twijfel bewezen, zodat zij wordt vrijgesproken van de haar ten laste gelegde feiten van de tenlasteleggingen A, B en C.

2.

De rechtbank is van oordeel dat de aan eerste beklaagde BVBA S., tweede beklaagde NV L.F. en vierde beklaagde S.G. ten laste gelegde feiten van de tenlasteleggingen A, B en C bewezen zijn op basis van de gegevens van het vooronderzoek en het onderzoek ter zitting.

Inzonderheid verwijst de rechtbank naar de volgende resultaten van het onderzoek:

- het schrijven van 22 mei 2018 van de FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg aan de procureur des Konings met de bevindingen betreffende de uitbating van de aspergeplantage te (...), door V.H. met de BVBA S.;
- de objectieve vaststellingen van de verbalisanten zoals beschreven in het aanvankelijk P.V. TG55.L5.002126/2018 ingevolgde de aanwijzingen van sociale fraude, mensenhandel economische uitbuiting en huisjesmelkerij;
- de resultaten van de op 25 mei 2018 uitgevoerde huiszoeking op het adres te (...) met hierbij het aantreffen van 8 Albanese onderdanen;
- het onderzoeksverslag van de FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg, die eveneens aanwezig waren tijdens de huiszoeking van 25 mei 2018, met hierbij ook de inhoud van de verhoren van B.J. en de aldaar aangetroffen Albanese onderdanen; de verhoren van B.J. en Y.M. door de politie, die beiden stelden dat de arbeiders door V.H. niet goed werden behandeld; Ze werden volgens Y.M. niet correct betaald, hadden honger en moesten smeken voor geld. Ook het gedeelte waar zij moesten slapen was volgens haar verklaring onmenselijk, alsook werden de arbeiders niet ingeschreven waardoor zij elke vorm van administratieve en sociale rechten ontbeerden;
- de vaststellingen van de Wooninspectie, eveneens aanwezig tijdens de huiszoeking van 25 mei 2018, en het door hen opgestelde verslag naar aanleiding van het woningkwaliteitsonderzoek;
- de verklaring van V.H. van 20 september 2018 aan de FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg en meer in het bijzonder over het aandeel van vierde beklaagde S.G., zijnde het ronselen en overbrengen van de buitenlandse arbeiders.

Het staat op basis van de gegevens van het strafdossier boven elke redelijke twijfel vast dat de in de dagvaarding specifiek genoemde personen op de hierin vermelde plaats en binnen de hierin vermelde periode werden geworven, vervoerd, overgebracht, gehuisvest en opgevangen, alsook werd over hen de controle genomen en dit enkel met als doel het verrichten van werk op de aspergeplantage, in omstandigheden in strijd met de menselijke waardigheid.

Dat de buitenlandse arbeiders hierin zouden hebben toegestemd, is van geen belang.

Het blijkt eveneens boven elke redelijke twijfel dat er rechtstreeks misbruik werd gemaakt van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand door, met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren, de kamers in het onroerend goed van het pand (..), kadastrale gegevens; (..) te verhuren of ter beschikking te stellen in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, en dit gelet op het onbewoonbaar karakter ervan en de hiermee gepaard gaande ernstige veiligheids- en gezondheidsrisico's.

Het staat tot slot eveneens boven elke redelijke twijfel vast dat voor wat betreft de in de dagvaarding benoemde personen van Albanese nationaliteit, rechtstreeks ertoe werd bijdragen dat deze personen, die geen onderdanen zijn van een lidstaat van de Europese Unie, op het grondgebied van België, zijnde het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie zijn binnengekomen, en aldaar hebben verbleven in strijd met de wetgeving van deze Staat, en dit met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel.

Van de hierboven beschreven activiteiten werd telkens een gewoonte gemaakt, wat een verzwarende omstandigheid uitmaakt.

Vierde beklaagde S.G. heeft door het ronselen en laten overbrengen van de buitenlandse arbeidskrachten een positieve handeling gesteld waarmee hij deelnam aan de misdrijven van de tenlasteleggingen A, B en C. Hij had kennis van de misdrijven en het opzet om aan de verwezenlijking van het misdrijf bij te dragen.

Dat hijzelf niet het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel heeft beoogd of een dergelijk voordeel heeft verkregen, is van geen belang.

Tot slot is aan de toepassingsvoorwaarden van artikel 5 van het Strafwetboek eveneens voldaan, nu de misdrijven intrinsiek verband hielden met het doel en werden gepleegd voor rekening van de rechtspersonen BVBA S. en NV L.F.. Het gedrag en beleid van de beslissing nemer, zijnde wijlen V.H., was daarin dermate determinerend dat ook in hoofde van de rechtspersoon het intentioneel element van de bewezen verklaarde misdrijven, en dus een eigen corporatief schuldpatroon, kwam vast te staan door het wetens en willens nemen van een beslissing binnen de gezagsstructuur van de rechtspersoon.

Gelet op wat voorafgaat zijn alle wettelijk vereiste constitutieve bestanddelen van de onder de tenlasteleggingen A1, A2, B en C beoogde misdrijven, met inbegrip van de voorziene verzwarende omstandigheden, bewezen lastens eerste beklaagde BVBA S., tweede beklaagde NV L.F. en vierde beklaagde S.G..

Zij worden dan ook schuldig verklaard aan de hen ten laste gelegde feiten van de tenlasteleggingen A, B en C.

1.4. Straftoemeting

De in hoofde van de beklaagden bewezen verklaarde feiten van de tenlasteleggingen A1, A2, B en C zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van hetzelfde misdadig opzet. In

toepassing van artikel 65 lid 1 Sw. dient maar één straf te worden opgelegd, namelijk de zwaarste.

De bewezen verklaarde feiten zijn zeer ernstig, laakbaar en maatschappelijk onaanvaardbaar. Ze tonen in hoofde van beklaagde een gebrekkig norm- en waardenbesef aan.

De feiten zijn absoluut verwerpelijk. Deze vorm van uitbuiting leunt nauw aan bij slavernij en is niet aanvaardbaar in onze huidige Westerse samenleving. Er werd geen gevolg gegeven aan de talloze hulpkreten van de arbeiders om de lonen te betalen. De verplichte huisvesting van de arbeiders die onmiddellijk op het loon werd ingehouden was onaanvaardbaar, gelet op het aantal personen dat in een woning werd gepropt zonder het minste noodzakelijk comfort. Ook het feit dat de werknemers ,die lange werkdagen aan een hongerloon presteerden, niet of niet volledig vergoed werden conform de afspraken is onaanvaardbaar.

Beklaagden maakten op schromelijke wijze misbruik van de kwetsbare positie waarin de arbeiders verkeerden ingevolge hun precaire administratieve en sociale toestand door hen te laten verblijven in mensonwaardige omstandigheden, en dit enkel met het oog op gemakkelijk geldgewin.

Mensenhandel is een ernstige vorm van georganiseerde criminaliteit die veel individuele schade veroorzaakt en die ook maatschappelijk een hoge kostprijs teweegbrengt. De beklaagden handelden bij de voor hen bewezen misdrijven met een primaire en niets ontziende geldzucht. Door de buitenlandse arbeiders te laten overbrengen enkel met als doel te werken in mensonwaardige omstandigheden handelden zij enkel met voor eigen geldgewin zonder oog te hebben voor de psychische en fysische gevolgen voor de slachtoffers.

Bij het bepalen van de strafmaat houdt de rechtbank rekening met de laakbaarheid van de bewezen verklaarde feiten, de aard en de ernst en het maatschappelijk nadeel ervan, de omstandigheden waarin deze werden gepleegd, de leeftijd van de beklaagden, hun persoonlijkheid, zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden en de gegevens van het strafdossier.

Vierde beklaagde S.G. werd in het verleden tweemaal strafrechtelijk veroordeeld, éénmaal in 1983 voor feiten van weerspannigheid door een buitenlandse jurisdictie en éénmaal in 2015 voor inbreuken op de drugwetgeving door de correctionele rechtbank.

De hierna bepaalde gevangenisstraf en geldboete wordt aan vierde beklaagde S.G. opgelegd, alsook de hierna bepaalde geldboete aan eerste beklaagde BVBA S. en tweede beklaagde NV L.F..

Overeenkomstig artikel 433septies, lid 2 van het Strafwetboek wordt de aan beklaagden opgelegde geldboete zoveel keer toegepast als er slachtoffers zijn.

Deze bestraffingen dienen hen het ontoelaatbare van hun handelen te doen inzien, alsook het plegen van nieuwe strafbare feiten te vermijden.

Eerste, tweede en vierde beklaagde lieten verstek gaan, zodat de rechtbank niet kon peilen naar hun houding, huidige levenswijze, persoonlijke situatie en intenties.

Vierde beklaagde S.G. wordt wegens de aard en de ernst van de feiten en met toepassing van artikel 433novies §1 Strafwetboek voor vijf jaar ontzet uit de rechten bepaald in artikel 31 eerste lid Strafwetboek, nl. het recht om:

1. openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
2. verkozen te worden;
3. enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
4. gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
5. geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over hun eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of bewindvoerder van een persoon die krachtens artikel 492/1 van het Burgerlijk Wetboek is beschermd uit te oefenen;
6. een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht.

Het onroerend goed, eigendom van tweede beklaagde NV L.F., zijnde de loods te (...), kadastrale gegevens; (...), of de tegenwaarde ervan bij vervreemding, wordt overeenkomstig de artikelen 433novies/11§§ 5 en 6, artikel 433terdecies en 42,1° van het Strafwetboek ten aanzien van deze beklaagde verbeurd verklaard.

Het openbaar ministerie vorderde de ontbinding van eerste beklaagde BVBA S. en tweede beklaagde NV L.F..

Artikel 7bis en 35 van het Strafwetboek bepalen dat eveneens als straf de ontbinding kan worden uitgesproken wanneer de rechtspersoon opzettelijk is opgericht om de strafbare werkzaamheden te verrichten waarvoor hij wordt veroordeeld of wanneer hij opzettelijk van zijn doel is afgewend om dergelijke werkzaamheden te verrichten.

Artikel 35 bepaalt verder dat de strafrechter die de ontbinding uitspreekt, de zaak voor de verdere vereffening van de rechtspersoon verwijst naar het daartoe bevoegde gerecht.

De toestand waarin een rechtspersoon zich bevindt die opzettelijk werd opgericht om de strafbare werkzaamheden te verrichten waarvoor hij wordt veroordeeld of die opzettelijk van zijn doel is afgewend om dergelijke werkzaamheden te verrichten en die zich derhalve van bij aanvang of tijdens zijn bestaan zich met onwettige activiteiten inlaat, is niet vergelijkbaar met een rechtspersoon die zich enkel aan bepaalde misdrijven heeft schuldig gemaakt, zonder dat hij daartoe in het bijzonder werd opgericht of afgewend.

Eerste en tweede beklaagde werden niet specifiek opgericht om de feiten van mensenhandel, mensensmokkel en huisjesmelkerij te kunnen plegen, noch werden zij hiertoe afgewend. De bewezen verklaarde misdrijven betroffen eerder het middel om een zo hoog mogelijke omzet uit de aspergeplantage te genereren en dit ten nadele van de buitenlandse arbeidskrachten.

Er is aldus niet voldaan aan de toepassingsvoorwaarden van artikel 35, eerste lid van het Strafwetboek.

Wel kan de rechtbank overeenkomstig artikel 433novies §4, de tijdelijke of definitieve, gedeeltelijke of volledige sluiting bevelen van de onderneming waar de misdrijven bedoeld in de artikelen 433quinquies tot 433octies gepleegd zijn.

Gelet op de concrete omstandigheden is de rechtbank van oordeel dat het gepast is om de definitieve en volledig sluiting van eerste beklaagde BVBA S. en tweede be-klaagde NV L.F. te bevelen.

Deze bestraffing beantwoordt het best aan de preventieve en repressieve doeleinden van de straf.

BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan overeenkomstig het bepaalde in artikel 4 V.T. Sv.

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 37, 41 wet van 15 juni 1935;
art. 1, 2, 3, 5, 7, 7bis, 25, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 50, 65, 66, 79, 80, 84 strafwetboek
art. 4 V.T.Sv
art. 191 Sv art. 186 Sv
alsook de wetsbepalingen aangehaald in de inleidende akte en in het vonnis

De rechtbank:

op tegenspraak ten aanzien van **G.S.,**
bij verstek ten aanzien **van Besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid S., Naamloze vennootschap L.F., S.G.,**

Op strafgebied

Ten aanzien van **Besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid S.,** eerste beklaagde

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A1, A2, B en C bewezen.

Veroordeelt Besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid S. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A1, A2, B en C:
tot een geldboete van 672000,00 EUR, zijnde een geldboete van 28 maal 3000,00 EUR en vermeerderd met 70 opdeciemen

Beveelt overeenkomstig artikel 433novies §4, de definitieve sluiting van de onderneming BVBA S..

Veroordeelt Besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid S. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdeciemen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders

- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand

- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,24 EUR

Ten aanzien van **Naamloze vennootschap L.F.**, tweede beklaagde

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A1, A2, B en C bewezen.

Veroordeelt Naamloze vennootschap L.F. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A1, A2, B en C:
tot een geldboete van 672000,00 EUR, zijnde een geldboete van 28 maal 3000,00 EUR en vermeerderd met 70 opdeciemen

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig de artikelen 433novies/11§§ 5 en 6, artikel 433terdecies en 42,1° van het Strafwetboek, eigendom van beklaagde en dienstig voor het plegen van de feiten: het onroerend goed (de loods) gelegen te (...), kadastrale gegevens; (...), of de tegenwaarde ervan bij vervreemding.

Beveelt overeenkomstig artikel 433novies §4, de definitieve sluiting van de onderneming NV L.F..

Veroordeelt Naamloze vennootschap L.F. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdeciemen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders

- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische

tweedelijnsbijstand

- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,24 EUR

Ten aanzien van **G.S.**, derde beklaagde

Spreekt G.S. voor de tenlasteleggingen A1, A2 en B vrij.

Legt de kosten ten laste van de Belgische staat.

Ten aanzien van **S.G.**, vierde beklaagde

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A1 en B bewezen.

Veroordeelt S.G. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A1 en B:

tot een **gevangenisstraf** van **3 jaar en** tot een geldboete van 448000,00 EUR, zijnde een geldboete van 28 maal 2000,00 EUR en vermeerderd met 70 opdeciemen

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Bij toepassing van artikel 31, lid2 van het Strafwetboek wordt beklaagde voor een termijn van vijf jaar ontzet uit de rechten, nl. het recht om:

1. openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
2. verkozen te worden;
3. enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
4. gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
5. geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over hun eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of bewindvoerder van een persoon die krachtens artikel 492/1 van het Burgerlijk Wetboek is beschermd uit te oefenen;
6. een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht.

Veroordeelt S.G. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdeciemen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders

- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand

- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,24 EUR

DE GERECHTSKOSTEN

Veroordeelt eerste beklaagde **Besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid S.** en tweede beklaagde **Naamloze vennootschap L.F.** en vierde beklaagde **S.G.** hoofdelijk tot betaling van de kosten van de strafvordering, voorgeschoten zijnde door de openbare partij, tot op heden in totaal begroot op **871,50 euro,** niet inbegrepen de kosten van de dagvaarding van 3e beklaagde welke ten laste blijven van de Belgische staat gezien haar vrijspraak.

Op burgerlijk gebied

De rechtbank houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan overeenkomstig het bepaalde in artikel 4 V.T.Sv.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare zitting op 20 juli 2023 door de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Tongeren Sectie correctioneel, kamer 12K:
- S.R., rechter
in aanwezigheid van een magistraat van het openbaar ministerie,
met bijstand van griffier G.I..

VONNIS INZAKE DE ONMIDDELLIJKE AANHOUDING

Onmiddellijk na de uitspraak van het vonnis vordert het openbaar ministerie de onmiddellijke aanhouding van de veroordeelde:

S.G., geboren te (...) op (...), ingeschreven te (...) (Griekenland), (...), van Belgische nationaliteit, RRN: (...)

Gezien artikel 33/2 van de Wet van 20 juli 1990.

De rechtbank recht doende in afwezigheid van de veroordeelden;

De aard der feiten, de hoogte van de uitgesproken straffen, het gegeven dat vierde veroordeelde woonachtig is in het buitenland en het gegeven dat hij zich niet heeft aangeboden bij de behandeling van de zaak, doen de vrees ontstaan dat de veroordeelde zich aan de uitvoering van de opgelegde straffen zal onttrekken. Tevens bestaat er de vrees dat de veroordeelde nieuwe misdaden of wanbedrijven zullen plegen;

Derhalve beveelt de rechtbank **de onmiddellijke aanhouding van de veroordeelde**

S.G., geboren te (...) op (...), ingeschreven te (...) (Griekenland), (...), van Belgische nationaliteit, RRN: (...)

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare zitting op **20 juli 2023** door de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Tongeren Sectie correctioneel, kamer 12K:
- S.R. Sterken, rechter
in aanwezigheid van een magistraat van het openbaar ministerie,
met bijstand van griffier G.I.